

LA **curiosa**
entremaliada
bruixa

Autora: **Andrea Gregoria**

Hola, sóc la petita entremaliada
Elisenda.

- voleu que anem a descobrir la meva
història?

Bé, no és una història però.... semblant
si que ho és:

Tot va començar quan es va fer hivern
al meu poble, l' àvia sàvia va consultar

el seu oracle i després va dir:

-l'oracle diu que a la nostra illa li
caurà una desgracia terrible, i els Déus
no ens protegiran, tenim que construir un
vaixell, jo utilitzaré la meva màgia per
fer-ho.

Estava a punt de caure un gran temporal
de gel i rere d'ell una gran muntanya de
neu o potser de gel.

Jo vaig dir les paraules que em va dir
la meva mare quan era petita:

-POCUS MOCUS ELFUS PRETIMUS. La meva
mare em va dir que protegirien l' illa,
però no per molt temps, que després es

desfaria l'encanteri.

El meu pare el governador de l'illa mítica, va fer construir un gran vaixell per embarcar tot el meu poble.

El viatge anava molt bé, quan un dia una gran tempesta va envair el vaixell i tothom va refugiar-se. Jo em vaig quedar a fora.

Ningú va sentir els crits de la meva mare que cridava:

- on és la meva filla?

Jo vaig caure a l'aigua i em vaig adonar que no vaig caure del tot, que algú em va agafar i se'm va emportar pels aires.

-Gràcies. T'ho agraeixo molt, ja que la Volin la meva escombria no tenia

suficient màgia.

- Vols que te la presenti?és molt tímida.

-NO GRÀCIES, ELS DRACS NO ENS PORTEM BÉ AMB LES ESCOMBRIES.

Em va contestar ell amb la seva veu ronca.

Era un vell amic, que em va ajudar però el passat és el passat i estem al present.

Amb ajut d'en Mim vaig poder arribar a terra ferma on vaig poder menjar, beure i dormir.

No sé qui em va dir que no em girés i jo com sóc tan despistada li vaig fer cas, em va robar tot el que jo tenia.

No sabia que fer, un diari va volar... Era la meva escombra màgica; (es diu volin) on s'hi havia enganxat, anunciava un misteri de les forces de la nit... A l'illa Mítica l'illa on estava la

meva família, si les forces de la nit arribaven, podria ser la fi del món.

A l'hora de sopar em va aixecar una força que em va dir:

-Ara tú tens els poders de la família.

De sobte, em vaig trobar en un camp de batalla i les forces de la nit estaven amb mi. Era una batalla de **VIDA, o, MORT**. Els hi vaig tirar un malefici que es desfaria en 3 min. A no ser que el rei Donnete el desfés abans, mentre jo tenia que trobar la pedra dels desitjos.

La vaig trobar, però tenia una capa que la protegia. Per un moment em vaig concentrar i vaig veure dins meu les escriptures del temple sagrat del meu poble, i, en veu alta vaig pronunciar les paraules i...Quan vaig obrir els ulls: els arbres tenien fulles,hi havia sol... vaig guanyar a les forces de la nit. He trobat a la meva família i...

ARA SÓC LLEGENDAiiiiiiiiiiiiiiii

FI